

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 255/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou, Palackého 85/5, Trenčín, proti postupu Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 3Tpo/8/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, prepustenia z väzby na slobodu a priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 eur, ako aj náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi a ďalším piatim spoluobvineným je vedené väzobné trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3 a ods. 4 písm. b) a c) a ods. 6 písm. b) Trestného zákona spáchaný organizovanou skupinou [proti niektorým spoluobvineným aj pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaný organizovanou skupinou]. V rámci uvedeného trestného konania bol sťažovateľ vzatý do väzby rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Tp/32/2023 z 8. decembra 2023 (ďalej len „prvostupňové väzobné rozhodnutie“) s odkazom na § 71 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. O sťažnosti sťažovateľa podanej proti prvostupňovému väzobnému rozhodnutiu okresného súdu rozhodol

krajský súd uznesením sp. zn. 3Tpo/8/2024 z 31. januára 2024 (ďalej len „druhostupňové väzobné rozhodnutie“), ktorým ju zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentuje, poukazujúc obsiahlo na judikatúru ústavného súdu a tiež Európskeho súdu pre ľudské práva, že konanie o jeho vzatí do väzby trvalo celkovo približne tri mesiace, čo sťažovateľ hodnotí ako neprimeranú dobu odporujúcu prezentovanej judikatúre.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podrobnosti poukazuje na to, že druhostupňové väzobné rozhodnutie krajského súdu bolo vydané s odstupom až dvoch mesiacov od obmedzenia jeho osobnej slobody (6. december 2023) a bolo mu doručené s odstupom až troch mesiacov od tohto obmedzenia, a to 21. februára 2024.

5. V uvedených skutočnostiach sťažovateľ vidí porušenie svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa je uplatnená námietka porušenia jeho označených práv, ku ktorému malo dôjsť pri rozhodovaní o jeho osobnej slobode, konkrétne pri prvotnom rozhodovaní o vzatí do väzby. Porušenie označených práv sťažovateľ vidí v porušení požiadavky urýchlenosti prejednávania väzobných vecí.

7. V prvom rade ústavný súd vo všeobecnosti poukazuje na svoju judikatúru, v ktorej konštantne pripomína, že súdne preskúmanie zákonnosti pozbavenia osobnej slobody kladie nároky na kvalitu preskúmania, ale tiež aj na rýchlosť tohto prieskumu.

8. Ústavný súd už v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou, v rámci ktorej sa zaoberal požiadavkou urýchlenosti rozhodovania o väzbe z hľadiska čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a tiež z hľadiska čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru, uviedol, že jednotlivé lehoty sa z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenosti posudzujú podľa všetkých okolností prípadu. V zásade však požiadavke neodkladnosti rozhodovania o väzbe v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla zodpovedá lehota konania nepresahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca (III. ÚS 255/03, III. ÚS 636/2017, II. ÚS 127/2020, II. ÚS 11/2022).

9. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh, ako aj na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu ústavný súd zistil a zrekapituloval tieto informácie relevantné pre posúdenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa:

- sťažnosť proti prvostupňovému väzobnému rozhodnutiu okresného súdu podali do zápisnice o výsluchu ihneď po jeho vyhlásení 8. decembra 2023 sťažovateľ, prokurátor a všetci piati spoluobvinení,
- písomné dôvody podaných sťažností obvinených a prokurátora boli predkladané postupne, v dátumoch 12. decembra 2023 (sťažovateľ), 22. decembra 2023 (prokurátor a spoluobvinená),

2. januára 2024 (spoluobvinený), 8. januára 2024 (dvaja spoluobvinení), 17. januára 2024 (spoluobvinený) a 22. januára 2024 (spoluobvinená),

- sťažnosti obvinených a prokurátora boli predložené krajskému súdu na rozhodnutie 23. januára 2024,

- krajský súd druhostupňové väzobné rozhodnutie prijal 31. januára 2024,

- sťažovateľovi a jeho obhajcovi bolo druhostupňové väzobné rozhodnutie krajského súdu doručené 21. februára 2024.

10. Ústavný súd poznamenáva, že je síce pravdou, tak ako to uvádza sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, že prieskumu väzobného rozhodovania ústavným súdom podlieha toto rozhodovanie ako celok, avšak za obdobie prvostupňového väzobného rozhodovania vedeného pred okresným súdom nemôže niesť zodpovednosť krajský súd, ktorého zodpovednosť začína a je vymedzená obdobím od predloženia opravného prostriedku (sťažnosti) na rozhodnutie zo strany prvostupňového súdu. V prípade potenciálneho porušenia požiadavky urýchlenosti prejednávania väzobných vecí v rámci prvostupňového väzobného konania je takéto porušenie pričítateľné na vrub prvostupňovému súdu. Keďže sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, okresný súd (prvostupňový súd) ako porušovateľa namietaných práv v petite ústavnej sťažnosti neoznačil (okresný súd neuvádza ako porušovateľa dokonca ani v jej odôvodnení), nemohol ústavný súd (súc viazaný petitom ústavnej sťažnosti – pozri napr. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05 a I. ÚS 683/2022) dodržanie citovanej požiadavky urýchlenosti prejednávania väzobných vecí okresným súdom preskúmať.

11. Z informácií uvedených v bode 9 odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že čistá celková doba konania pred krajským súdom predstavuje dvadsaťdeväť dní.

12. V zmysle citovanej judikatúry je doba nepresahujúca na jednom stupni konania lehotu jedného kalendárneho mesiaca z hľadiska záruk poskytovaných namietanými čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru štandardne akceptovateľná. Ako bolo uvedené, v posudzovanom prípade skutočná dĺžka konania pred krajským súdom neprekročila odporúčanú lehotu. Celkovú dobu druhostupňového rozhodovania krajského súdu tak ústavný súd hodnotí (zohľadňujúc zároveň individuálne okolnosti dotknutého prípadu, za ktoré treba rozhodne považovať skutkovú náročnosť dotknutého väzobného rozhodovania danú väčším počtom spoluobvinených, ktorí všetci uplatnili voči prvostupňovému väzobnému rozhodnutiu sťažnosť, pričom sťažnosť uplatnil aj prokurátor) ako akceptovateľnú, neporušujúcu požiadavku urýchleného prejednávania väzobných vecí. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa javí námietka sťažovateľa o porušení požiadavky urýchlenosti rozhodovania o jeho väzobnej veci v rámci konania vedeného pred krajským súdom ako súdom druhostupňovým ako zjavne neopodstatnená.

13. Vychádzajúc z prezentovaných čiastkových záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

14. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu